

Az Országgyűlés
Törvényalkotási bizottsága

Hivatkozási szám a TAB ülésén:

5. (T/11001)

A bizottság
MSZP frakcióhoz tartozó
tagjainak javaslata.

Javaslat módosítási szándék megfogalmazásához
a Törvényalkotási bizottság számára
**a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési
intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló
T/11001. számú törvényjavaslathoz**

A javaslat az alábbi új 2. §-sal egészül ki:

„2. §

A Kárrendezési törvény 15. § (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) Ha a kérelem megfelel a kárrendezés feltételeinek, az Alap a 16. § szerint megállapítja az ellenértéket, és ezekről értesíti a kárrendezésre jogosultat. Az értesítésnek az ellenértéken túl tételes bontásban minimálisan tartalmaznia kell hozamlevonás során figyelembe vett vásárlási, eladási, illetve kamat-jóváírási tranzakciókra történő hivatkozást a tranzakció dátumával, az érintett kötvények típusával, mennyiségével, vételi-, valamint eladási árral, illetve a jóváírt kamat nagyságával együtt. Az értesítéshez mellékelni kell a papír alapú tranzakciók aláírást tartalmazó példányának másolatait. Az Alap a kérelem visszavonására nyitva álló, 13. § (5) bekezdés szerinti határidő lejártát követő 30 napon belül teljesíti a kifizetést a kárrendezésre jogosultnak.””

Indokolás

A Kárrendezési törvény parlamenti vitája során a javaslat előterjesztője a számviteli törvényben előírt nyolcéves iratmegőrzési kötelezettséghez kötötte a hozam levonását. Ez az iratmegőrzési kötelezettség azonban csak a Quaestort terhelte, a magánszemély Quaestor károsultakat nem. Az Alaptörvény XXVII. cikk (7) bekezdése szerint „*[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti*”. A károsultak csak akkor tudják leellenőrizni a kapott kárrendezési határozatok helyességét, így a gyakorlatban érvényesíteni a jogos érdeküket, ha a hozamlevonásokat részletesen ellenőrizni tudják, amihez az általuk már nem megőrzött - mert joghatállyal nem rendelkező - szerződések másolatait is megkapják.

Az Kárrendezi Alap gyakorlata, ami szerint egyetlen „nettó hozamlevonások” tételt közöl a kárrendezési határozatokon, sérti az Alaptörvény XXVII. cikk (7) bekezdését, mert csorbítja a jogorvoslat lehetőségét. Az Alap gyakorlata ugyancsak sérti a jog előtti egyenlőséget, amit

Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése biztosít, mert a kárrendezési kérelmek benyújtásakor részletesen, tételesen részletezni kellett a befektetési szolgáltató felszámolási eljárásának elrendelésekor aktuálisan élő kötvénymennyiséget, ami a károsultak érdekében áll, viszont az Alap a kárrendezési határozatokban egyetlen „nettó hozamok” tételt közölt, amelynek figyelembe vétele az Alap érdekében állt, így annak jogosultságát az Alapnak kellene bizonyítani.

A javaslat előírja az Alap számára, hogy olyan részletezettségű kárrendezési határozatokat állítson ki, amiből a levonások jogosultsága ellenőrizhető, valamint azt, hogy az ezt bizonyító adásvételi szerződések másolatait mellékelje. Ezáltal kiküszöbölhető lenne a kárrendezési határozatok alamszna jellege, amikor a károsultak elé egyetlen nettó tételt lők az Alap, amelyek helyessége sem a kárrendezési határozatokból, sem a károsultak által elvárható gondosság mellett megőrzött adásvételi szerződésekből nem ellenőrizhető. A lejárt, és jóváírt kötvények esetén ugyanis semmiféle ésszerű indoka nem volt annak, hogy a magánszemély károsultak a már visszaváltott kötvényeikhez tartozó, és ilyen módon már joghatállyal nem bíró szerződéseiket megőrizték.

A javaslat sem a károsultak, sem az Alap pénzügyi pozícióin nem változtat, csupán alaptörvénykonform magatartást ír elő az Alapnak.